HILARIUS PICTAVIENSIS. ALBERTUS MAGNUS
Melk, um 1467
Seite 161r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=40167
Copyright: Melk, Benediktinerstift

dedit q̃ puer. qui festinauit et coxit eũ Lulitq; butiq;
et lac et uitulũ quẗ coxerunt. et posuit coꝫ̃ angelus
Abraham eni pr̃ fidei m ꝓma credendi uia sicut
patriarcham signat. Armentũ autẗ signat totũ uitu
lũ fideliũ congregationẗ ex quoꝫ ꝯ̃ assumptus ẗ
uitul. q̃ ex illoꝫ corpuli substantia sine lege con
cupiscentie assumptus ẗ uitul. q̃ ex illoꝫ nr̃ ab. ihũs
xp̃us Vitul. at qui uigil non potuerẗ alicui se
uitutis. hic ẗ uitul. de q̃ dicit m ps̃. Placebit deo
sicꝫ uitulũ nouellũ. cornua producentẗ et ungulas
Iste eni uitul. sicꝫ omẗs deo placet uitulos. qui ad illi
nr̃i optimi uituli similitudinẗ m abũ angeloꝫ st̃ fuit
q̃ sci angeli m iusticẗ coꝫ delectabilitẗ reficiunt.
et cornua producũt ueritis et uicentis/ quibꝫ et uitia
flictum omnẗ ventilant. et ungulas suas fissas
seuerissime censiue et districtõnis quibꝫ se et affectus
suos ꝓtegit. ne tremis delectationib. mollescat
Hic ẗ uitul. tenerim. quẗ nll mouerunt mali cõ
sentiũ. tenerẗ se ꝓbens ad fideliũ manducationem
Hic ẗ uitul. optim. omn. bonitatẗ excedens sicꝫ.
ita ut m comparatione ipius alq̃ non dicatẗ bonq. ps̃.
xix. Nemo bonus n̄ solus deus. Hic ẗ uitul. pueꝫ pri
uche. hoc ẗ ordini sacerdotũ assignatq̃ cognid. m igne
passionis et caritatẗ et deuotõnis. quib. igniby nobis
m abũ ꝯ̃ ꝯcedẗ. ut quitantes sim. passioib.
xp̃i affecti m caritate et toti mentis deuotẗ accedam.
hic cũ butiro sue dentis nob. ꝓmittẗ. et cũ lacte hu
manitatis dnẗ ys. vi. butirũ et mel comedet. ut sci
at ꝛꝓbare malũ et eligẗ bonũ. et am. mi. Mel et lac
sb lingua tua. Iste ẗ uitul. sagmat. quẗ occidit mag
n. pater familias lu. xv. qn̄ filiũ suũ saluũ recepit
et simphoniam et choꝫ exultare fecit. q̃ m reconci
liatione nr̃i ad deũ hic uitul. omũ pignẗ dne ꝯ̃ne
sagmat. occisũ fuit. cui totꝫ cetus ꝓphetꝫ et sacerdꝫ
concordẗ q̃ m simphonia cecinerũt. et omẗs m
ꝓcudio ist. solẗnitatis laudauerũt. Iste ẗ uitulus
cui multi uituli suẗ postea adiuncti m angeloꝫ dei nũti
oꝫ refectionẗ. ad laudẗ uituli dn̄i nr̃i ihũ xp̃i. Osee
xiv. Reddemꝰ uitulos labioꝫ nr̃oꝫ. id est uotoꝫ nr̃oꝫ
cui uiles labores offerimꝰ. Hic ẗ uitul. de quo dicit.
regũ. i. Sldduxit eũ secũ anna m uitulus tb. et tribꝰ
modis farine et amphora uni. Anna eni gnũ nr̃ꝫe
tatẗ. que pueꝫ a deo postulatũ ẗ uitul tb. id ẗ ꝓfectu
uicentis et ꝛitutis et deuotõnis/ stati ad sacerdotẗ addu
cit. et tb. modis farine qui tres signant mensurat
innocentie. hoc ẗ q̃ illi nocuit/ q̃ bona ꝓ malis ꝛpen
dit. q̃ Iesus a Iudente vnditũ non expectit/ sed indul
gentiã impetiuit et amphora vni signat medium

gaudioꝫ meꝫoꝫ in sanguine xp̃i. Sic g. ꝓsistentꝫ no
bilitis ihs. cibi m uitulo significat sagmato. Significat
etiã m agno qui occisus ẗ ab origine mũdi apok.
Hic eni etiã ab. fuit sicꝫ liberius eos a pascore an
gelo. Significat etiã agno qñtũ ad innocentie et
patientie et obedientie simplicitatẗ vnde exodi xii.
Erit autẗ agni. sine macula. masculus annuculus
Ibsicꝫ omũ macula fuit pcti xp̃us. masculus hoc ẗ
ꝓfectus/ et annuculus. sicꝫ quẗ omẗs celestiũ lumi
fuerunt complete diuolutõnes. Hic ẗ eni ann. ꝓfecte
celestis illuminationis. ann. benignitatis Diuine
ps̃. Benedices corone anni benignitatis tue. In coro
na eni ipius illuditionis triuiuit. qn̄ in umbra ue
ritatis ꝛspondit. Hic ẗ agnus sine macula de quo
dicit Iere. xi. Ego q̃ agnus mansueti qui portat
ad uictima. Et ysa. liii. Sic ouis ad occisionem
ductus ẗ. et sic agni coꝫ̃ tondente se sine uoce est
q̃ innocentia ꝓ omnẗ modũ pacẗ zobie. pbat
ostendens q̃ ipẗ est agnus dei qui tollit pcti mũdi
iob. i. Apok. vi. Vidi sicꝫ montẗ syon agnũ stantẗ
et cũ eo centũ xliiii milia hnẗes nomen eius et
nomẗ pris eius scptũ m frontib. coꝫ. q̃ multi
agnelli hnẗes et mites et obedientes huic agniũ
imitati sunt et secuti qui seipos ꝓ nobis immolauerunt
De qb. dicit apok. vii. Agnus qui ẗ medio th
ni ẗ reget illos. et adducet eos ad uite fontes aq̃rꝫ. Agni
eni qui mansueti adal ẗ et innocentis. gregale adal est
et delectat in grege agnoꝫ m q̃ ipẗ ẗ dux/ et ueruex
omn mansueto. Isai. xl. In brachio suo congregabit
agnos. et in sinu suo leuabit. hi hedi at signat q̃ntũ
ad causã mortificationis et passionis. vnde exodi xii.
Precipit q̃ uiuens tritũ agni tollat et hedi/ m cui sagi
nine et cibo filii isti libenter uescant. vn̄ et mr̃ Rebecca
genes. xxvi. dixit iacob filio suo. Affer mi hedos duos
optimos sic uelle nouerat prem̃ suũ. et coxit inde
pulmentum. Duo autẗ hedi signat vni q̃ de sillitu
peti in corpore xp̃i. alter causã peti in corpe nr̃o
qui q̃n coti sunt igne dne deuotõnis et karitatis
mirabiliter delectant fauces dei. et ad benedictiones
inclinant. Hic ẗ hedus q̃ manu coquit igniby
suis et optulit angelo dn̄i iudicii xm̄i. In cuius
flama angeli ẗ celũ ascendit. Angeli eni dei in pe
nitentis peccoꝫ reficiunt. et ascendentes ẗ celũ co
ram deo uota penitentiũ exponunt. referentes gratiam
ꝓ operib. pnie. Sic g. ab. iste ꝓsignat ẗ m adalibus
et hac ratione q̃ assignatẗ ẗ a nob. Sic eni dicimꝰ
tanti sacmenti ab. vna et eadem figura simplici
non potest ꝓsignari si pluribꝰ. ꝓ pluces eꝰ gratis